

บทที่ 4

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประโยคความรวมในการพูดระดับทางการของนักศึกษา มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี” ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 411 – 213 การพูดเชิงวิชาการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 30 คน โดยรวบรวมประโยคจากการฝึกพูดในบทบาทต่างๆ หน้าชั้นเรียน การวิจัยมีวัตถุประสงค์ วิธีการวิจัย และปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของประโยคความรวมในการพูดระดับทางการของนักศึกษา ในประเด็นโครงสร้าง ความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมและคำเชื่อมในประโยคความรวม ว่ามีลักษณะสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

2. วิธีการวิจัย

ดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับความหมายของคำ ชนิดของคำ และประโยค เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการจำแนก และวิเคราะห์ประโยคความรวมและการใช้คำเชื่อมในภาษาพูด และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย

2.2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 411 – 213 การพูดเชิงวิชาการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 30 คน

2.3 เก็บข้อมูลการพูด

2.3.1 ติดต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชา 411-213 การพูดเชิงวิชาการ เพื่อขอความร่วมมือในเก็บข้อมูล แจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่า เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยการใช้ภาษา

2.3.2 ประชุมกลุ่มตัวอย่างเพื่ออธิบายวัตถุประสงค์และวิธีการวิจัย พร้อมขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2.3.3 ผู้วิจัยเข้าร่วมชั้นเรียนเพื่อบันทึกการพูดลงแถบบันทึกเสียง

2.4 วิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 ถอดแถบบันทึกเสียงพูดเป็นลายลักษณ์อักษร

2.4.2 จำแนกประโยคความรวมเพื่อใช้เป็นข้อมูลวิจัย

2.4.3 วิเคราะห์ลักษณะประโยคความรวมตามหลักไวยากรณ์การก โดยยึดตามหลักเกณฑ์ของนววรรณ พันธุเมธา (2527 : 147-228) ในประเด็น ความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมและคำเชื่อมในประโยคความรวม ว่าจะมีลักษณะสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร

3. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาประโยคความรวมในการพูดระดับทางการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี สรุปได้ดังนี้

3.1 ลักษณะของประโยคความรวม จำแนกได้ตามเกณฑ์ 2 เกณฑ์ ดังนี้ 1) จำแนกตามหน่วยเชื่อม ได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้ ประโยคความรวมที่มีหน่วยเชื่อม และประโยคความรวมที่ไม่มีหน่วยเชื่อม และ 2) จำแนกตามลักษณะหน่วยประโยค 2 ประเภท ดังนี้ ประโยคความรวมธรรมดา และประโยคความรวมซับซ้อน

3.2 ลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวม จำแนกตามเกณฑ์ 3 ประการ คือ ประการที่ 1. จำแนกตามความหมายได้เป็น 10 ประเภท ดังนี้ คำเชื่อมบอกเวลา คำเชื่อมบอกลักษณะ คำเชื่อมบอกความคล้ายตาม คำเชื่อมบอกความหมายเปรียบเทียบ คำเชื่อมบอกความขัดแย้ง คำเชื่อมบอกความให้เลือกเอา คำเชื่อมบอกเหตุ คำเชื่อมบอกผล คำเชื่อมบอกจุดมุ่งหมาย และคำเชื่อมแสดงตัวอย่าง ประการที่ 2. จำแนกตามตำแหน่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ คำเชื่อมต้นประโยคเชื่อม คำเชื่อมท้ายประโยคเชื่อม และคำเชื่อมในประโยคเชื่อม และประการที่ 3. จำแนกตามหน้าที่ได้เป็น 1 ประเภท คือ คำเชื่อมกริยากับกริยาหรือประโยคกับประโยค

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อความในประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวม มี 6 ลักษณะ ดังนี้ ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเหตุและผล ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายทำนองเดียวกัน ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายขัดแย้งกัน ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันโดยต่างเป็นตัวเลือก ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางการขยายความ และ ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเวลา

3.4 ข้อบกพร่องในการพูดประโยคความรวม สามารถจำแนกได้ 4 ลักษณะ ดังนี้ ลักษณะที่ 1. ข้อบกพร่องด้านการประกอบประโยค สามารถจำแนกได้ 1 ลักษณะคือ ขาดหน่วยกริยา ลักษณะที่ 2. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำเชื่อมประโยค สามารถจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ 1) การขาดคำเชื่อมแบ่งออกได้เป็น ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายทำนองเดียวกัน ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายขัดแย้งกัน และประโยคความรวมที่สัมพันธ์กัน

ทางเหตุผล 2) การใช้คำเชื่อมผิดความหมาย แบ่งออกได้เป็น คำเชื่อมบอกความคล้ายตาม คำเชื่อมบอกความขัดแย้ง คำเชื่อมบอกผล คำเชื่อมบอกเหตุ คำเชื่อมแสดงการขยายความ และ คำเชื่อมนำประโยคขยายในตำแหน่งคำเชื่อมประโยคเชื่อม 3) ใช้คำเชื่อมฟุ่มเฟือย ลักษณะที่ 3 ข้อบกพร่องด้านเนื้อความ แบ่งได้เป็น ประโยคขาดเหตุผล ประโยคผิดเงื่อนไข ประโยคไม่ชัดเจน ลักษณะที่ 4 ข้อบกพร่องด้านการใช้คำในประโยคความรวม แบ่งออกได้เป็น การใช้คำต่างระดับ การใช้คำผิดความหมาย และการใช้คำฟุ่มเฟือย

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาประโยคความรวมในการพูดระดับทางการของนักศึกษา ผู้วิจัยกำหนด ความมุ่งหมายในการศึกษาไว้ 4 ประเด็น คือ ลักษณะของประโยคความรวม ลักษณะของคำเชื่อม ในประโยคความรวม ลักษณะความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวม และข้อบกพร่องในการเขียนประโยคความรวม

1. ลักษณะของประโยคความรวม

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของประโยคความรวม พบว่า สามารถศึกษาจำแนกตามเกณฑ์ 2 ประการ คือ จำแนกตามหน่วยประโยค และจำแนกตาม ลักษณะหน่วยประโยค ผู้วิจัยนำเกณฑ์ทั้งสองมาเป็นแนวทางในการศึกษาลักษณะของประโยค ความรวมที่ปรากฏในการพูดระดับทางการของนักศึกษา

1.1 การศึกษาจำแนกลักษณะของประโยคความรวมตามหน่วยเชื่อม

การศึกษาจำแนกลักษณะของประโยคความรวมตามหน่วยเชื่อมของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ ประโยคความรวมที่มีหน่วยเชื่อม และประโยคความรวมที่ไม่มีหน่วยเชื่อม

ผลการศึกษาลักษณะของประโยคความรวมที่ปรากฏในการพูดระดับทางการของ นักศึกษา พบว่าลักษณะของประโยคความรวมจำแนกตามหน่วยเชื่อมได้ 2 ประเภท คือประโยค ความรวมที่มีหน่วยเชื่อม และประโยคความรวมที่ไม่มีหน่วยเชื่อม เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับ คำอธิบายหรือผลการศึกษาของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าลักษณะของประโยค ความรวมจำแนกตามหน่วยเชื่อมที่พบในการศึกษาวิจัยตรงกับเอกสารที่ได้ศึกษาไว้ในตอนต้น

นอกจากนี้การพบการใช้ประโยคความรวมที่ละหน่วยเชื่อมนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของศรีอังคาร ถาวโรฤทธิ (2544 : 122) ที่ศึกษาประโยคความรวมในงานเขียนระดับ ทางการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ทั้งนี้ถึงแม้ว่างานวิจัยนี้กับ งานวิจัยของศรีอังคาร จะแตกต่างกัน คือ ศึกษาประโยคการพูดกับการเขียน แต่ก็เป็นการศึกษา ภาษาในระดับทางการเช่นเดียวกัน จึงไม่แตกต่างกันทางด้านไวยากรณ์

1.2 การศึกษาจำแนกลักษณะของประโยคความรวมตามลักษณะหน่วยประโยค

การศึกษาการจำแนกลักษณะของประโยคความรวมตามลักษณะหน่วยประโยคของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ ประโยคความรวมธรรมดา และประโยคความรวมซับซ้อน

ผลการศึกษาลักษณะประโยคความรวมที่ปรากฏในการพูดของนักศึกษา พบว่าลักษณะของประโยคความรวมจำแนกตามลักษณะหน่วยประโยคได้ 2 ประเภท คือ ประโยคความรวมธรรมดา และประโยคความรวมซับซ้อน เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับคำอธิบายหรือผลการศึกษาของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าลักษณะของประโยคความรวมจำแนกตามลักษณะหน่วยประโยคที่พบในการศึกษาวิจัยตรงกับเอกสารที่ได้ศึกษาไว้ในตอนต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีอังคาร ถาวโรฤทธิ์ (2544 : 122-154) ที่ศึกษาประโยคความรวมในงานเขียนระดับทางการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงแม้ว่าการศึกษาในงานวิจัยนี้กับงานวิจัยของศรีอังคาร จะแตกต่างกัน คือ เป็นการศึกษาประโยคจากการพูดกับการเขียน แต่ก็เป็นการศึกษาภาษาในระดับทางการเช่นเดียวกัน จึงไม่มีความแตกต่างกันทางด้านไวยากรณ์

2. ลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวม

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวม พบว่าสามารถศึกษาจำแนกตามเกณฑ์ 3 ประการ คือ จำแนกตามความหมาย จำแนกตามตำแหน่ง และจำแนกตามหน้าที่ ผู้วิจัยจึงนำเกณฑ์ดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการศึกษาลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมที่ปรากฏในการพูดระดับทางการของนักศึกษา

2.1 การศึกษาจำแนกลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมตามความหมาย

การศึกษาจำแนกลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมตามความหมายของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าสามารถจำแนกได้ 10 ประเภท คือ คำเชื่อมบอกเวลา คำเชื่อมบอกลักษณะ คำเชื่อมบอกความคล้ายตาม คำเชื่อมบอกความเปรียบเทียบ คำเชื่อมบอกความขัดแย้ง คำเชื่อมบอกความให้เลือก คำเชื่อมบอกเหตุ คำเชื่อมบอกจุดมุ่งหมาย คำเชื่อมบอกผล และคำเชื่อมแสดงตัวอย่าง

ผลของการศึกษาลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมที่ปรากฏในการพูดระดับทางการของนักศึกษา พบคำเชื่อมจำแนกตามความหมายได้ 10 ประเภท ดังนี้คือ คำเชื่อมบอกเวลา คำเชื่อมบอกลักษณะ คำเชื่อมบอกความคล้ายตาม คำเชื่อมบอกความเปรียบเทียบ คำเชื่อมบอกความขัดแย้ง คำเชื่อมบอกความให้เลือก คำเชื่อมบอกเหตุ คำเชื่อมบอกจุดมุ่งหมาย คำเชื่อมบอกผล และคำเชื่อมแสดงตัวอย่าง เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับคำอธิบายหรือผลการศึกษาของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าลักษณะของคำเชื่อมใน

ประโยคความรวมจำแนกตามความหมายที่พบในการศึกษาวิจัยตรงกับเอกสารที่ได้ศึกษาไว้ในตอนต้น

2.2 การศึกษาจำแนกลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมตามตำแหน่ง

การศึกษาจำแนกลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมตามตำแหน่งของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าสามารถจำแนกได้ 3 ประเภท คือ คำเชื่อมต้นประโยคเชื่อม คำเชื่อมในประโยคเชื่อม คำเชื่อมท้ายประโยคเชื่อม

ผลของการศึกษาลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมที่ปรากฏในการพูดระดับทางการของนักศึกษา พบคำเชื่อมจำแนกตามตำแหน่งได้ 3 ประเภท คือ คำเชื่อมต้นประโยคเชื่อม คำเชื่อมท้ายประโยคเชื่อม และคำเชื่อมในประโยคเชื่อม เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับคำอธิบายหรือผลการศึกษาของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าลักษณะของคำเชื่อมในประโยค ความรวมจำแนกตามตำแหน่งที่พบในการศึกษาวิจัยตรงกับเอกสารที่ได้ศึกษาไว้ในตอนต้น นอกจากนี้ศึกษายังใช้คำเชื่อม 2 ประเภทร่วมกัน คือ คำเชื่อมต้นประโยคกับคำเชื่อมในประโยคเชื่อมประโยคเพื่อความมีเหตุมีผล และความชัดเจนของเนื้อความ

2.3 การศึกษาจำแนกลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมตามหน้าที่

การศึกษาจำแนกลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมตามหน้าที่ของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) สามารถจำแนกได้ 1 ประเภท คือ คำเชื่อมกริยากับกริยาหรือประโยคกับประโยค

ผลของการศึกษาลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมที่ปรากฏในการพูดระดับทางการของนักศึกษา พบคำเชื่อมจำแนกตามหน้าที่เพียงประเภทเดียว คำเชื่อมกริยากับกริยาหรือประโยคกับประโยค เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับคำอธิบายหรือผลการศึกษาของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความรวมจำแนกตามหน้าที่ที่พบในการศึกษาวิจัยตรงกับเอกสารที่ได้ศึกษาไว้ในตอนต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของศรี อังคาร ถาวโรฤทธิ (2544 : 122-154) ที่ศึกษาประโยคความรวมในงานเขียนระดับทางการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะเป็นการศึกษาภาษาในระดับทางการเช่นเดียวกัน จึงไม่มีความแตกต่างกันทางด้านไวยากรณ์

3. ลักษณะความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวม

การศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมของ นววรรณ พันธุเมธา (2527) พบว่าสามารถศึกษาจำแนกได้ 6 ลักษณะ คือ ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเหตุและผล ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายทำนองเดียวกัน ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายขัดแย้งกัน ประโยคความรวมที่

สัมพันธ์กันโดยต่างเป็นตัวเลือก ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเวลา และประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางการขยายความ

ผลการศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมที่ปรากฏในการพูดระดับทางการของนักศึกษา พบลักษณะความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมจำแนกได้ 6 ลักษณะ คือ ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเหตุและผล ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายทำนองเดียวกัน ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายขัดแย้งกัน ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันโดยต่างเป็นตัวเลือก ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเวลา และประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางการขยายความ เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับคำอธิบายหรือผลการศึกษาของ นววรรณ พันธุมธา (2527) พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมที่พบในการศึกษาวิจัยตรงกับเอกสารที่ได้ศึกษาไว้ในตอนต้น และพบว่าลักษณะความสัมพันธ์ของประโยคที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมที่ปรากฏใช้ตรงกับงานวิจัยของศรีอังกคาร ถาวโรฤทธิ์ (2544 : 122-154) ที่ศึกษาประโยคความรวมในงานเขียนระดับทางการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพราะต่างก็เป็นการศึกษาภาษาในระดับทางการเช่นเดียวกัน จึงไม่มีความแตกต่างกันทางด้านไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเพ็ญ พิพัฒน์เจริญวงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาภาพลักษณ์ของนายชวน หลีกภัย ในฐานะนายกรัฐมนตรี ซึ่งปรากฏในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ที่ตีพิมพ์ออกเผยแพร่ในปีพุทธศักราช 2543 ที่พบว่ามีการใช้ประโยคสัมพันธ์กันทางเหตุและผล และประโยคสัมพันธ์กันทางการขยายความมาก และใช้ประโยคสัมพันธ์กันทางมีความขัดแย้งน้อย

4. ข้อบกพร่องในการพูดประโยคความรวม

ผลการศึกษาข้อบกพร่องของประโยคความรวมในการพูดระดับทางการในงานวิจัยนี้ พบข้อบกพร่องในการพูดประโยคความรวม 4 ด้าน คือ 1) ด้านการประกอบประโยค 2) ด้านหน่วยเชื่อม 3) ด้านเนื้อความ 4) ด้านการใช้คำในประโยคความรวม

4.1 ข้อข้อบกพร่องด้านการประกอบประโยค

ประโยคความรวมที่มีข้อบกพร่องด้านการประกอบประโยคนั้น พบ 4 ลักษณะคือ ขาดหน่วยกรรมตรง ขาดหน่วยกริยา ข้ำหน่วยประโยค และการประกอบประโยคที่ไม่สัมพันธ์กัน

การที่นักศึกษาพูดประโยคบกพร่องด้านการประกอบประโยคอาจเป็นเพราะขาดความพิถีพิถันหรือรีบพูดจนทำให้ประโยคขาดความสมบูรณ์ ข้อบกพร่องในลักษณะดังกล่าวนี้ตรงกับงานวิจัยของ สุระ ตามาพงษ์ (2538 : 56-64) ที่ศึกษาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยเสนอข่าวโทรทัศน์ แต่ในกรณีที่ขาดหน่วยนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคนั้นพบในการพูดบางประโยค คือละประธานของประโยคที่หมายถึงตัวผู้พูดเอง ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้สามารถละหน่วยประธานได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเพ็ญ พิพัฒน์เจริญวงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา

ภาพลักษณ์ของนายชวน หลีกภัย ในฐานะนายกรัฐมนตรี ซึ่งปรากฏในพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ที่ตีพิมพ์ออกเผยแพร่ในปีพุทธศักราช 2543 ที่พบว่าการใช้ประโยคมีการละหน่วยประธานของประโยคในกรณีที่ประธานของประโยคนั้น ๆ หมายถึงตัวผู้พูด

4.2 ข้อบกพร่องด้านการใช้หน่วยเชื่อม

ประโยคความรวมที่มีข้อบกพร่องด้านคำเชื่อมประโยคนั้น พบใน 3 ลักษณะ คือ

4.2.1 การขาดหน่วยเชื่อม

ประโยคความรวมที่ขาดคำเชื่อมพบ ในลักษณะประโยคต่อไปนี้ คือ ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายทำนองเดียวกัน ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายทำนองเดียวกันหรือบอกให้เลือกเอา ประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางมีความหมายขัดแย้งกัน และประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเหตุผล

สาเหตุของข้อบกพร่องเรื่องการขาดคำเชื่อมอาจเกิดจากการที่นักศึกษามีข้อบกพร่องในการเชื่อมโยงความคิดออกมาเป็นรูปประโยคที่แสดงความสัมพันธ์ทางความคิดของตน ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากขาดการจัดระเบียบทางความคิดที่ดี เมื่อคิดอะไรได้ก็พูดออกมาทันที หรือพูดต่อ ๆ กันไป โดยขาดการเชื่อมโยงความคิดเหล่านั้นเข้าด้วยกันก่อนที่จะพูดออกมาแสดงให้เห็นถึงการขาดความพิถีพิถันหรือไม่ตระหนักในความราบรื่นสละสลวยของประโยคหรือข้อความที่พูด

4.2.2 การใช้คำเชื่อมผิดความหมาย

ประโยคความรวมที่ใช้คำเชื่อมผิดความหมาย พบ ดังนี้ใช้คำเชื่อมบอกความคล้ายตามแทนคำเชื่อมบอกเหตุหรือคำเชื่อมบอกความให้เลือกเอา ใช้คำเชื่อมบอกความขัดแย้งแทนคำเชื่อมบอกผลหรือคำเชื่อมบอกความคล้ายตาม ใช้คำเชื่อมบอกเหตุแทนคำเชื่อมบอกจุดมุ่งหมายหรือคำเชื่อมบอกความคล้ายตาม ใช้คำเชื่อมบอกผลแทนคำเชื่อมบอกลักษณะหรือคำเชื่อมบอกความคล้ายตามและคำเชื่อมแสดงเงื่อนไข ใช้คำเชื่อมแสดงการขยายความแทนคำเชื่อมบอกเหตุหรือคำเชื่อมบอกผล และใช้คำเชื่อมผิดหน้าที่ คือใช้คำเชื่อมต้นประโยคขยายซึ่งปกติใช้ในประโยคความซ้อน เป็นหน่วยเชื่อมในประโยคความรวม

สาเหตุของข้อบกพร่องเรื่องการใช้คำเชื่อม อาจเกิดจากการมีความรู้ความคิดที่ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่พูด การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ผนวกกับความตื่นเต้นในขณะที่พูดหน้าชั้นเรียน จึงทำให้นักศึกษาขาดความระมัดระวังในการใช้คำเชื่อม

4.2.3 ใช้คำเชื่อมฟุ่มเฟือย

คำเชื่อมที่นักศึกษามักใช้บ่อยครั้ง และใช้อย่างไม่มีความจำเป็น คือคำเชื่อม “แล้ววี้”

สาเหตุของข้อบกพร่องด้านการใช้คำเชื่อมประโยคทั้ง 3 ลักษณะอาจเกิดจากการที่นักศึกษามีข้อบกพร่องในการเชื่อมโยงความคิดออกมาเป็นรูปประโยคที่แสดงความสัมพันธ์ทาง

ความคิดของตน ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากขาดการจัดระเบียบทางความคิดที่ดี เมื่อคิดอะไร ได้ก็พูดออกมาทันที หรือพูดต่อ ๆ กันไป โดยขาดการเชื่อมโยงความคิดเหล่านั้นเข้าด้วยกัน ก่อนที่จะพูดออกมา แสดงให้เห็นถึงการขาดความพิถีพิถันหรือไม่ตระหนักในความราบรื่น สละสลวยของประโยคหรือข้อความที่พูด

4.2.4 การใช้คำชนิดอื่นเป็นคำเชื่อม

ประโยคความรวมที่ใช้คำชนิดอื่นเป็นคำเชื่อม พบว่านักศึกษาใช้คำกริยา “ทำให้” แทนคำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์กันทางมีความหมายทำนองเดียวกัน

สาเหตุของข้อบกพร่องด้านการใช้คำอื่นเป็นคำเชื่อม อาจเกิดจากการที่นักศึกษา การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ผนวกกับความตื่นเต้นในขณะที่พูดหน้าชั้นเรียน จึง ทำให้นักศึกษาขาดความระมัดระวังในการใช้คำเชื่อม

4.3 ข้อบกพร่องด้านเนื้อความ

ประโยคความรวมที่มีข้อบกพร่องด้านเนื้อความเป็นประโยคที่พูดในลักษณะขาด ความเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งจะปรากฏในประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเหตุและผล 3 ลักษณะ คือประโยคขาดเหตุผล ประโยคผิดเงื่อนไข และประโยคไม่ชัดเจน

4.3.1 ประโยคขาดเหตุผล

ข้อบกพร่องที่พบในประโยคความรวมที่ขาดเหตุผล คือ ประโยคความรวมที่ สัมพันธ์กันทางเป็นเหตุและผลจะมีความสัมพันธ์กันไม่ชัดเจน หรือไม่สัมพันธ์กันเลย

สาเหตุของข้อบกพร่องด้านขาดเหตุผลนี้อาจเกิดจากการขาดความรู้ความคิดที่ ชัดเจน ขาดทักษะในการคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และขาดความถี่ถ้วนรอบคอบในการพูด ทำให้ประโยคที่พูดมีเหตุและผลไม่สัมพันธ์กันและขาดความชัดเจน และอาจเกิดจากการที่นักศึกษามี ความตื่นเต้นขณะนำเสนอหน้าชั้นเรียนอีกด้วย ข้อบกพร่องในลักษณะดังกล่าวนี้พบเช่นเดียวกับ งานวิจัยของ ศรีอังคาร ถาวโรฤทธิ์ (2544 : 122-154) ที่ศึกษาประโยคความรวมในงานเขียน ระดับทางการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

4.3.2 ประโยคผิดเงื่อนไข

ข้อบกพร่องที่พบในประโยคความรวมที่มีลักษณะประโยคผิดเงื่อนไข คือ ประโยค ความรวมที่สัมพันธ์กันทางเป็นเงื่อนไขต่อกันจะเชื่อมโยงสิ่งที่มีได้เป็นเงื่อนไขต่อกันอย่างแท้จริง หรือทั้งหมดไว้ในประโยค ทำให้เนื้อความในประโยคไม่เป็นเหตุเป็นผลเพียงพอ

สาเหตุของข้อบกพร่องด้านผิดเงื่อนไขนี้อาจเกิดจากการขาดความรู้ความคิดที่ ชัดเจน ขาดทักษะในการคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และขาดความถี่ถ้วนรอบคอบในการพูด ทำให้ประโยคที่พูดมีเหตุและผลไม่สัมพันธ์กันและขาดความชัดเจน และอาจเกิดจากการที่นักศึกษามี ความตื่นเต้นขณะนำเสนอหน้าชั้นเรียนอีกด้วย ข้อบกพร่องในลักษณะดังกล่าวนี้พบเช่นเดียวกับ งานวิจัยของศรีอังคาร ถาวโรฤทธิ์ (2544 : 122-154) ที่ศึกษาประโยคความรวมในงานเขียน ระดับทางการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

4.3.3 ประโยคไม่ชัดเจน

ข้อบกพร่องที่พบในประโยคความรวมที่มีลักษณะสื่อความหมายไม่ชัดเจนนั้น ส่วนใหญ่จะมีลักษณะประโยคเป็นที่นักศึกษาพูดไม่จบความ พูดวกไปวนมาในเรื่องเดิม

สาเหตุของข้อบกพร่องด้านเนื้อความนี้อาจเกิดจากการขาดความถี่ถ้วนรอบคอบในการพูด ทำให้ประโยคที่พูดขาดความชัดเจน และอาจเกิดจากการที่นักศึกษามีความตื่นเต้นขณะนำเสนอหน้าชั้นเรียนอีกด้วย ข้อบกพร่องในลักษณะดังกล่าวนี้พบเช่นเดียวกับงานวิจัยของ สุระ ตามาพงษ์ (2538 : 56-64) ที่ศึกษาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยเสนอข่าวโทรทัศน์

4.4 ข้อบกพร่องด้านการใช้คำในประโยคความรวม

ประโยคความรวมที่มีข้อบกพร่องด้านการใช้คำในประโยคความรวมมี 3 ลักษณะ คือ การใช้คำต่างระดับ คำผิดความหมาย และคำฟุ่มเฟือย

สาเหตุของข้อบกพร่องด้านคำนี้อาจเกิดจากการขาดความถี่ถ้วนรอบคอบในการพูด ประโยคที่พูดจึงบกพร่องเรื่องการใช้คำ และอาจเกิดจากการที่นักศึกษามีความตื่นเต้นขณะนำเสนอหน้าชั้นเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาประโยคความรวมในการพูดระดับทางการของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 411 – 213 การพูดเชิงวิชาการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวกับการพูด และสามารถใช้เป็นแนวทางเพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไปดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอน

1.1 การพูดประโยคความรวม การพูดประโยคความรวมที่สัมพันธ์กันทางเหตุและผลเป็นประโยคความรวมที่นักศึกษาพูดบกพร่องมากที่สุด ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงควรฝึกให้นักศึกษามีวิธีการคิดที่เป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น นอกจากนี้ควรสร้างเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความคิดและความเข้าใจในรูปแบบและลักษณะต่างๆ ของการพูดระดับทางการให้ถูกต้องและชัดเจน พร้อมทั้งให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าข้อมูลและเนื้อหาของเรื่องที่จะนำเสนอให้เข้าใจอย่างชัดเจนและถูกต้อง เพื่อให้การพูดประโยคที่ต้องแสดงความเป็นเหตุเป็นผลมีความชัดเจนรัดกุม และถูกต้องมากขึ้น

1.2 การใช้คำเชื่อมในประโยคความรวม ข้อบกพร่องที่พบโดยมากมิได้เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้คำเชื่อม แต่สาเหตุสำคัญ คือ การขาดความรอบคอบในการพูด

ประโยค นอกจากนี้อาจเป็นเพราะเมื่อต้องพูดหน้าชั้นเรียนแล้ว นักศึกษามีความประหม่า ตื่นเต้น และเร่รุ่มที่จะพูดนำเสนอให้จบโดยเร็ว จึงขาดความใส่ใจและสนใจในการจัดระเบียบและความต่อเนื่องของข้อความ จึงไม่อาจหาคำเชื่อมที่เหมาะสม หรืออาจใช้คำเชื่อมเกริ่นนำต้นประโยค หรือ แทรกระหว่างประโยคต่อไป เพื่อมีเวลาที่จะนึกเนื้อหาที่จะพูดในลำดับต่อไป

ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยและหลักไวยากรณ์ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยหรือวิชาอื่น ๆ ที่ถึงแม้จะมีจุดประสงค์ในการสอนต่างกันไปตาม รายวิชา การเรียนการสอนก็ควรเน้นให้นักศึกษาฝึกพูดรายงานหรือนำเสนอความคิดเห็นที่เป็น วิชาการ ทั้งแสดงให้เห็นความรู้ความคิดในด้านเนื้อหาวิชา และทักษะการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

ควรมีการศึกษาวิจัยในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ลักษณะของประโยคความรวมในการพูดระดับทางการหรือประโยคชนิดอื่น ๆ ของ ประชากรกลุ่มต่าง ๆ ว่ามีลักษณะเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

2.2 การใช้คำเชื่อมนำประโยคขยาย ได้แก่ ที่ ซึ่ง อัน ซึ่งเป็นคำเชื่อมที่ใช้ในประโยค ความซ้อน ว่ามีการใช้พูด หรือมีข้อบกพร่องในการพูดหรือไม่อย่างไร